

...zdravé státní finance.

Veškeré snahy utrácet ve znamení domnělého sociálního blahobytu a z humánního přesvědčení více peněz, než kolik přitéká do státní pokladny, jsou v rozporu s dobrými a osvědčenými zásadami. (Ludwig Erhard)

...otevřené trhy, které nejsou v globalizovaném světě regulovány cly nebo obchodními restrikcemi.

V zahraničním obchodě usilujeme o maximální svobodu, abychom v něm opět uplatnili zásadu mezinárodní dělby práce, která svědčí všem národům. (Ludwig Erhard)

...ochranu existence a dlouhodobě udržitelné hospodaření, tedy hospodaření šetrné ke zdrojům.

Ochrana obyvatel před škodami na životním prostředí vyžaduje, aby hospodářství uznávalo při vývoji techniky svoji sociální povinnost a plnilo ji tím, že přijímá opatření k zabránění škod na obyvatelích. (Ludwig Erhard)

...adaptabilní myšlenku, která nevnímá svobodu a sociální kompenzace jako protiklad.

Tržní hospodářství je nejvitalnějším, nejdobrotivějším a nejdolnějším ekonomickým modelem, který si lze představit. Pokud je splněno alespoň minimum základních podmínek, je s podivem, jak dlouho se tento model dokáže vypořádávat s jedy, cizími tělesy, nelehkými břemeny – s nemalou námahou, ale přesto. [...] Chtěl bych k tomu dodat tolik, že schopnost tohoto namáhaného systému vše strávit také není neomezená. Čím déle zátěž přetrvává, tím viditelnější škody, o to kritičtější zatěžkávací zkouška, které ani tento systém nedokáže dlouhodobě odolat. (Wilhelm Röpke)

...základní pojetí politického modelu, který by měl v zájmu stabilního hospodářského systému platit v Evropě i jinde ve světě.

Pokud chceme v Evropě úspěšně uplatňovat sociálně-tržní hospodářství, musíme zároveň přenést sociální odpovědnost, kterou si uvědomujeme a pro niž jsme našli lidsky přijatelné řešení, i na ostatní země. (Alfred Müller-Armack)

...etický fundament, na kterém spočívá hospodářský a společenský model.

Sebekázeň, smysl pro spravedlnost, poctivost, čestnost, ušlechtilost, střídmost, smysl pro pospolitost, úcta k lidské důstojnosti, pevné mravní normy – to všechno jsou věci, které musíme nést na trh a měřit se s nimi ve vzájemné soutěži. (Wilhelm Röpke)

...silnou podnikatelskou obec a uznání významu střední třídy. Převzetí odpovědnosti a rizik je důležitou hybnou silou společenského pokroku.

Přenos odpovědnosti [...] představuje systém, ve kterém podnikatel vedle zajištění své ekonomické existence současně plní i národohospodářskou úlohu, přestože nemusí být z pohledu jednotlivce viditelná nebo patrná. Své národohospodářské úlohy si ani není vědom, ale přesto ji plní, jestliže jsou v systému volného tržního prostředí chráněny a zachovány svobodná tvorba cen a motor hospodářské soutěže. (Ludwig Erhard)

...důvěru v nadání a schopnosti lidí, tzn. nadání svobodou. Sází na princip vlastní odpovědnosti, na ochranu majetku, smluvní svobodu a decentralizované rozhodování.

Státoobčanská svoboda zůstává iluzí, pokud není založena na základních ekonomických svobodách, jako jsou volný pohyb kapitálu a práce, právo na soukromý majetek a na zajištění poctivého zisku. (Alfred Müller-Armack)

...úctu k sociálnímu partnerství a nezávislost kolektivního vyjednávání na státu. Zaměstnanci a zaměstnavatelé dokážou své pracovní vztahy řešit lépe než stát.

Je třeba [...] učinit vše pro to, aby se těžiště odpovědnosti za život opět odklonilo od státního centra k místům, kde přirozeně nechybí zdravé myšlení ani historická zkušenost, směrem k [...] decentralizovaným, na státu nezávislým organizacím [...]. (Wilhelm Röpke)

...funkční hospodářskou soutěž mezi podniky, pokud možno bez deformujících dotací. Hospodářská soutěž je zárukou inovací.

Chybí-li hospodářská soutěž nebo je-li nedostatečná, oslabí se ústavou požadovaný regulační účinek tržních cen. Výroba statků a rozdělování jsou vedeny nežádoucím směrem. Tento chybný vývoj ekonomické spolupráce ještě není rozhodující. Zásadnější dopad má narušení sociálně spravedlivého odměňování ve svobodném systému tržního hospodářství. (Franz Böhm)

...spravedlivou účast na výkonové společnosti. Platí to o příležitostech na pracovním trhu, možnostech osobního růstu vzděláním a o nabídce integrace, která pomáhá přistěhovalcům.

Podstatnou součástí příznivé rodinné politiky je poskytnout mladým lidem rovné příležitosti k životu i úspěchu tím, že budou mít přístup k různým stupňům vzdělání podle svých vloh a nadání a bez ohledu na příjmy nebo majetek svých rodičů. (Ludwig Erhard)

...úctu k rodině a občanské angažovanosti.

Zastáváme názor, že existuje nekonečné množství věcí, které jsou důležitější než hospodářství: rodina, obec, stát a vůbec všechny formy sociální integrace [...]. (Alexander Rüstow)

...nezávislou měnovou politiku, která klade důraz na zachování cenové stability.

Veškeré snahy nastolit řád hospodářské soutěže jsou marné, pokud není zajištěna určitá stabilita hodnoty peněz. Měnová politika má proto v systému hospodářské soutěže zásadní význam. (Walter Eucken)

...„silný“ stát, který vymezuje mantinely, ale nezasahuje do všech oblastí života.

Silným státem není zřízení, které se do všeho plete a vše si přivlastňuje. Naopak, skutečně silný stát se nevyznačuje zasahováním do všech možných oblastí, ale nezávislostí na zájmových skupinách a neochvějným uplatňováním své autority a důstojnosti jakožto zástupce veřejnosti. (Wilhelm Röpke)

...solidární pojištění životních rizik při zachování principu subsidiarity.

Ekonomická svoboda a povinné sociální pojištění se nemají nejrady. Proto je nutné, aby byl princip subsidiarity uznán jako jedna z nejdůležitějších zásad modelu sociálního zabezpečení a aby byly dle možnosti co nejvíce upřednostňovány svépomoc i vlastní odpovědnost. Státem vynucená ochrana má podle tohoto principu končit tam, kde jsou jednotlivci a jeho rodina ještě schopni se o sebe postarat sami na vlastní odpovědnost. (Ludwig Erhard)

...akceptaci rozdílné výše příjmů. Pokud se nůžky mezi chudými a bohatými rozevrou příliš, vstupuje do hry státní politika přerozdělování.

Ukázalo se, že rozdělování sociálního produktu cenovým mechanismem [...] je lepší než rozdělování na základě svévolného rozhodování soukromými nebo veřejnými nositeli moci. [...] Ale ani tento způsob dělby nenabízí odpověď na všechny otázky a vyžaduje nápravu. [...] Nerovnoměrnost příjmů vede na jedné straně k tvorbě luxusu, zatímco na straně druhé nejsou ještě uspokojeny naléhavé základní potřeby domácností s nízkými příjmy. V tom potřebuje rozdělování, které se v modelu hospodářské soutěže uskutečňuje, nápravu. (Walter Eucken)

V pojetí otce
zakladatelů vychází
sociálně-tržní hospodářství
z modelu hospodářské soutěže,
jehož konstituujícími principy jsou
záruka soukromého vlastnictví, pravidla
hmotné odpovědnosti, smluvní svoboda,
svoboda podnikání, stabilita hodnoty peněz,
otevřený přístup k trhu a spolehlivá hospodářská
politika sledující dlouhodobé cíle a
věrná svým principům.

Úkolem státu v modelu sociálně-tržního
hospodářství je nastavit institucionální
rámcové podmínky tak, aby ekonomické
počínání jednotlivců nebylo v rozporu
se sociálními účely nebo na
úkor svobody ostatních.